

Karlínský nábřeží

Pacifik

Karlínský nábřeží, kde jezdil nákladní vlak,
nad starou Čechií vznášel se z papíru drak,
převozník zasněný nad hladinou řeky stál,
na rohu ohrady harmonikář písničky hrál.

Karlínský nábřeží zná holek prodejnejch pláč,
marně se vyptáváš, kde skončil hazardní hráč,
na konci topolů čeká jen ztemnělej sál,
jako by náhodou někdo si písničku hrál.

R: Čas, ten se, vážení, zastavit nedá,
smutný je loučení, toho kdo hledá,
zas plují šífy dál, za vlečnou lodí,
vzpomínku vzdálenou, doprovodí.

Karlínský nábřeží daleko od hlavních tříd,
nábřeží klukovskejch válek a barevnejch kříd,
plynová lucerna, pod kterou policajt stál,
dneska už nesvítí, život jde bez konce dál.

Karlínský nábřeží, najednou selhal ti hlas
v zrcadle po ránu objevíš šedivej vlas,
na starý zdymadlo rackové sedají dál,
v tichu, co zavládlo, někdo si písničku hrál.

R: